

Технічна освіта — питання національної безпеки: чому Україна не може імпортувати фахівців

Як бізнес та освітні заклади мають співпрацювати, щоб випускати затребуваних спеціалістів для реального сектору економіки та що для цього потрібно, розповів директор департаменту корпоративних комунікацій Групи Метінвест Олег Давиденко на HR Wisdom Summit 2025, що пройшов у Києві.

Саміт зібрав понад 40 промовців, серед яких представники держави, великого бізнесу, освітніх закладів та експерти. Учасники обговорили кадрові стратегії в умовах війни, можливості для адаптації ветеранів, боротьбу з вигоранням, утримання талантів і розвиток корпоративного навчання. Організатор події — бізнес/медіа бюро Економіка+.

Олег Давиденко взяв участь у панелі «Взаємодія закладів освіти та реального бізнесу». До дискусії долучилися представники компаній Kormotech, Ajax Systems, «Філіп Морріс Україна», «АрселорМіттал Кривий Ріг» та Київського політехнічного інституту ім. Ігоря Сікорського.

На думку директора департаменту корпоративних комунікацій Метінвесту, бізнес має бути залучений до освітньої екосистеми на всіх рівнях — від школи до університету. Водночас цілі освіти й бізнесу мають перетинатися, інакше розрив між їхніми пріоритетами — наприклад, фокус освіти на кількості замість якості — призводить до браку кваліфікованих кадрів, і бізнес змушений будувати власну систему підготовки.

«Ми працювали зі школами, профтехами, навчали вчителів і зрештою створили власний університет — бо не вистачало фахівців потрібної кваліфікації. Якщо є запит від бізнесу, має бути відповідь від освіти. А масштабувати це можна лише через спільний простір, де освіта й бізнес формують єдиний кар'єрний шлях — безперервний цикл навчання, роботи й розвитку, що мотивує людей залишатися та навчатися в Україні», — додав він.

За словами директора департаменту корпоративних комунікацій Метінвесту, технічна вища освіта в Україні недооцінена. Нині попит на технічні спеціальності — математику, фізику, хімію, інженерію — невисокий.

«Технічна освіта — це питання національної безпеки, бо від того, наскільки в Україні збережеться людський потенціал, залежить стабільність і розвиток економіки. Ми не можемо дозволити собі імпортувати знання та спеціалістів — вони мають бути тут. Адже саме ці люди відновлюватимуть зруйноване, будуватимуть нові підприємства і створюватимуть майбутнє країни в найближчі десятиліття», — переконаний Олег Давиденко.

Водночас зменшення інтересу до технічної освіти пов'язане з втратою популярності промисловості, зокрема металургії, хоча сталь — продукт цієї індустрії — оточує нас щодня.

На його думку, академічний і науковий складники навчання важливі, але головним є тісна інтеграція з практичним досвідом: сертифікаційні програми, конкретні навички, стажування. Студент вишу має чітко розуміти, як застосувати знання на практиці й де працюватиме в майбутньому.

У створення саме таких програм, що відповідають сучасним потребам ринку, вкладає кошти Метінвест. Зокрема, понад 513 млн грн інвестовано в розвиток університету Метінвест Політехніка. Виш має 19 бакалаврських і 21 магістерську програму, а також аспірантуру. Університет вже випустив майже 300 магістрів — висококваліфікованих спеціалістів, що застосовують свої знання на практиці.

«Я закликаю освітні заклади шукати партнерство — бізнес легко відгукнеться. Шлях створення власних вишів не для всіх, тому бізнес може співпрацювати з іншими університетами та програмами. Партнерство — це ключ до цільових, якісних і швидких результатів», — сказав Олег Давиденко.